

УДК 378.016:81'343-051

DOI <https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2021.4.1.24>

I. С. РУСНАК

*доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри іноземних мов,
Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія,
м. Чернівці, Україна
Електронна пошта: ivan_rusnak49@ukr.net
<http://orcid.org/0000-0003-0379-7177>*

М. С. ВАСИЛИК

*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов,
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника,
м. Івано-Франківськ, Україна
Електронна пошта: vasilikmarina6@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0002-0515-9251>*

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД В ІНШОМОВНІЙ ОСВІТІ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

У статті обґрунтовано доцільність використання технологічного підходу в навчанні англійської мови магістрів філологічних спеціальностей у закладах вищої освіти України. Констатовано, що їх підготовка здійснюється за двома рівнями вищої освіти – бакалаврським (першим) і магістерським (другим) – в умовах модернізації освітньої галузі, перебудови її структури та змісту, вдосконалення діючих програм, підготовки нових навчальних курсів, використання сучасних механізмів визначення якості освіти в контексті інтеграції в Європейський освітній простір.

Формування спеціальних фахових компетенцій забезпечує вивчення нормативних навчальних дисциплін («Практичний курс іноземної (англійської) мови», «Ділова англійська мова», «Методика викладання іноземної мови у середній та вищій школі», «Друга іноземна мова» тощо) і дисциплін вільного вибору здобувачів освіти («Теорія та історія мовознавства», «Основи германістики» тощо).

Встановлено, що до найбільш ефективних технологічних підходів у навчанні англійської мови належать застосування інформаційних та телекомунікаційних технологій, робота з навчальними комп'ютерними програмами, дистанційні курси іноземних мов, створення презентацій у програмному середовищі Open Office Impress, Microsoft Power Point, використання ресурсів всесвітньої мережі Internet.

Висвітлено алгоритм використання комунікативно орієнтованого комплексу мультимедійних технологій в навчанні навичок говоріння. З'ясовано, що до основних видів роботи, які сприяють навчанню англійської мови та розвитку мовлення, належать: дискусія, рольова гра, відтворення недостатньої інформації, завершення розповіді, доповідь, розповідь за малюнком (малюнками).

З'ясовано, що сучасний викладач в освітньому процесі виступає організатором самостійної, активної пізнавальної діяльності студентів, їхнім консультантом і помічником у засвоєнні іноземної мови.

Ключові слова: технологічний підхід, педагогічні технології, навчання англійської мови, магістри філологічних дисциплін, освітній процес, інформаційно-комунікаційні технології, професійна підготовка.

Постановка проблеми. Інтеграційні процеси в європейському і світовому політичному, соціально-економічному, культурно-освітньому і науковому просторі актуалізували проблему володіння іноземними мовами, пошуку ефективних форм, методів, засобів і технологій вивчення мов і, відповідно, сучасних підходів до підготовки педагогічних кадрів, здатних на рівні сучасних вимог забезпечити цей процес. Саме тому для учнів початкової школи серед

десяти життєво важливих ключових компетенцій, яких вони повинні набути за період навчання, першочерговою встановлено вільне володіння українською/державною та іноземними мовами. Здатність спілкуватися літературною українською та іноземною мовами в усній і письмовій формі, формувати мовно-комунікативну компетентність зростаючої особистості визначено провідною для здобувачів вищої педагогічної освіти першого (бакалаврського)

і другого (магістерського) рівнів. У контексті зазначеного особливості актуальності набувають пошуки ефективних шляхів кардинального підвищення якості освітніх послуг у вищій школі України, апробація та впровадження інноваційних педагогічних систем і технологій, які забезпечать високий рівень професійної компетентності майбутнього фахівця і, як результат, його конкурентоспроможність на сучасному ринку праці як у нашій державі, так і у світі.

Насамперед це стосується підготовки майбутнього викладача філологічних дисциплін, зокрема й англійської мови. Зумовлено це й тим, що саме він забезпечує оволодіння здобувачами освіти різних рівнів української чи іноземної мови та культури, виступає провідником гуманістичних цінностей людства, сприяє формуванню у студентів комунікативної компетентності, критичного мислення, творчого підходу до вирішення виробничих проблем. Адже сьогодні українське суспільство потребує підготовки фахівців нової генерації, здатних формувати та розвивати у громадян спроможність до самостійного та продуктивного вивчення мов як засобу самореалізації і пристосування до динамічних умов життя.

У системі вищої освіти Української держави підготовка майбутніх викладачів філологічних дисциплін здійснюється на основі Закону України «Про вищу освіту», Національної стратегії розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки, стандартів підготовки магістрів філологічних дисциплін з урахуванням основних положень Загальноєвропейських рекомендацій із мовної освіти [П'ятакова : 37].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення наукової літератури засвідчує, що у сучасних дослідженнях активно розглядаються особливості вищої освіти, у тому числі й університетської (В. Кремень, В. Луговий, О. Савченко, О. Глузман, Т. Левченко, В. Бабак та ін.), проблеми її гуманізації та гуманітаризації (І. Зязюн, Г. Балл, Е. Барбіна, В. Доній, В. Зайчук, Т. Койчева, В. Кузнецова, Н. Ничкало та ін.); формування творчої соціально активної особистості педагога (Н. Кічук, С. Сисоева, В. Федяєва, Л. Хомич, Л. Хоружа та ін.).

Вітчизняною та зарубіжною педагогічною наукою накопичено також певний досвід із вивчення теорії та практики технологічного

підходу в освіті. Він пов'язаний із фундаментальними і прикладними дослідженнями щодо розвитку та впровадження найбільш відомих і перспективних педагогічних технологій таких учених, як В. Беспалько, М. Гриньова, І. Підласий, Н. Наволокова, О. Пехота, Г. Селевко, Н. Шуркова та ін. Окремі технологічні аспекти підготовки майбутнього вчителя-філолога досліджували О. Артеменко, Н. Волошина, Т. Семенюк, А. Ситченко, І. Соколова, В. Шуляр.

Водночас констатуємо, що проблемі підготовки магістрів філологічних дисциплін присвячена незначна кількість наукових досліджень. Зокрема, Г. Дейвіс аналізує особливості магістерських ступенів у Європі, О. Зіноватна розглядає проблеми модернізації філологічної освіти магістерського рівня України в контексті адаптації американського досвіду, Г. П'ятакова порівнює особливості магістрів-філологів в Україні, Польщі, Словачії, Угорщині та Чехії, В. Базова досліджує підготовку викладачів іноземних мов в університетах Німеччини; проблеми професійної культури та розвитку творчого потенціалу майбутніх вчителів іноземних мов розглядають С. Хмельковська та деякі інші.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Важливо відзначити, що підготовка магістрів філологічних дисциплін в Україні відбувається в умовах модернізації вітчизняної системи вищої освіти в контексті Євроінтеграції та активних пошуків ефективних шляхів перебудови її структури та змісту, вдосконалення діючих програм, підготовки нових навчальних дисциплін відповідно до запитів суспільства та особистості здобувача освіти і вимог сьогодення, формування сучасних механізмів визначення рівня якості освіти, які б відповідали європейським і світовим стандартам, рівню кваліфікації випускника та сприяли формуванню основних професійних компетенцій, необхідних для успішної діяльності у неоднозначному швидкозмінному соціумі.

Мета статті. Зважаючи на зазначене, ставимо за мету розглянути особливості застосування технологічного підходу в навчанні англійської мови у процесі професійної підготовки майбутніх магістрів філологічних дисциплін з урахуванням досягнень у цій галузі вітчизняних та зарубіжних лінгводидактів.

Виклад основних результатів дослідження. Насамперед акцентуємо увагу на тому, що підготовка фахівців із філологічних дисциплін в українських закладах вищої освіти здійснюється за першим (бакалаврським) та другим (магістерським) рівнями вищої освіти. Перший відповідає шостому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою теоретичних знань та практичних умінь і навичок, достатніх для успішного виконання професійних обов'язків за обраною спеціальністю. Другий рівень вищої освіти відповідає сьомому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою поглиблених теоретичних та/або практичних знань, умінь, навичок за обраною спеціальністю (чи спеціалізацією), загальних засад методології наукової та/або професійної діяльності, інших компетентностей, достатніх для ефективного виконання завдань інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності. Формуються майбутні бакалаври та магістри із філологічних дисциплін (у нашому разі – англійської мови і літератури) у педагогічних, лінгвістичному та класичних університетах. У процесі підготовки в них виробляються такі компетенції: інформаційна, лінгвістична, лінгводидактична, мовленнева, іншомовна, лінгвокраїнознавча, літературознавча, світоглядно-ціннісна, інтелектуальна, комунікативна, соціальна (соціокультурна), особистісно-мотиваційна, життєва, спеціальна (рефлексивна), методична, дослідницько-пошукова, технологічна, інтерактивна. Вони є необхідними для успішної професійної діяльності вчителів-філологів.

Формування зазначених компетенцій відбувається під час вивчення цілого спектру таких нормативних навчальних дисциплін, як «Практичний курс іноземної (англійської) мови», «Ділова англійська мова», «Методика викладання іноземної мови у середній та вищій школі», «Друга іноземна мова» та інші, а також дисциплін вільного вибору студентів, таких як «Теорія та історія мовознавства», «Основи германістики» тощо.

Вважаємо, що в контексті дослідження окресленої нами проблеми доречно уточнити особливості розгляду сутності поняття компетенції у «Загальноєвропейських рекомендаціях

із мовної освіти», де вона тлумачиться як сума знань, умінь та характерних рис, що дозволяє особистості виконувати певні дії. Мовна компетенція розглядається як здатність використовувати мову, тобто здатність комунікативно діяти за допомогою мови, зокрема виконувати різні завдання в деяких контекстних і міжособистісних умовах. У цьому документі, заснованому на діяльнісно-орієнтованому підході, зазначається, що будь-яка форма використання та вивчення мови може бути описана як та, що включає в себе дії, що виконуються засобами, які в ролі окремих індивідів чи соціальних агентів розвивають низку як загальних, так і комунікативних мовленнєвих компетенцій. Сформовані компетенції використовуються в міру необхідності у різних контекстах залежно від різних умов та різних потреб для здійснення різних видів мовленнєвої діяльності, до яких належать мовленнєві процеси та/або сприйняття текстів, пов'язаних із певними темпами у специфічних сферах. Використовуються ті стратегії, які здаються найбільш прийнятними для виконання накреслених завдань. Керівництво цими діями з боку учасників веде до посилення їхньої компетенції [П'ятакова : 78].

Аналіз діяльності закладів вищої освіти засвідчує, що навчання англійської мови в них узгоджено із «Загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти»; відбувається на основі системи знань, умінь, інтегральної, загальних та спеціальних (фахових) компетентностей, визначених освітньо-професійною програмою і навчальною програмою з предмета; спостерігається строкатість вибору програм, вибору методик і технологій навчання, підручників, навчальних і навчально-методичних посібників та комплексів; здійснюється впровадження в освітній процес розмаїття підходів, провідним серед яких є компетентісний підхід [Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання].

Наголошуємо, що ефективним засобом формування зазначених компетенцій у майбутніх магістрів-філологів є активне цілеспрямоване використання педагогічних технологій, які передбачають проектування викладачем цілісного освітнього процесу, вибір компонентів змісту освіти, визначення відповідних методів і засобів. Адже саме вони відповідають потре-

бам майбутніх поколінь, а будь-які підходи та стиль подання інформації піддаються впливу з появою нових можливостей у світовому і європейському освітньому просторі, що стосуються викладання іноземних мов у вищій школі.

Досвід переконує, що якісна мовна підготовка майбутніх магістрів філології сьогодні неможлива без сучасних технологій, до яких належать професійно-орієнтоване навчання іноземної мови, використання проєктних методів, застосування інформаційних та телекомунікаційних технологій, робота з навчальними комп'ютерними програмами, дистанційні курси іноземних мов, створення презентацій у програмному середовищі Open Office, Impress, Microsoft Power Point, використання ресурсів всесвітньої мережі Internet. Мультимедійні засоби навчання є перспективним і високоефективним механізмом, що дозволяє опрацювати та представляти більшу кількість інформації, ніж традиційні джерела.

Технологічні переваги вивчення іноземної мови за допомогою мультимедійних засобів свідчать, що цей підхід більшою мірою використовує інтерактивне навчання, дає можливість обирати темп та рівень завдань, покращує швидкість засвоєння граматичних конструкцій та накопичення словникового запасу, формує мовно-мовленнєві компетентності майбутнього педагога. Також до беззаперечних переваг цього методу можна віднести можливість використання інтерактивних відео- та аудіороликів у навчанні усного мовлення. Демонструючи схеми, фото та малюнки за тематикою мовного спілкування, реалізується принцип наочності. Запровадження мультимедійних технологій створює умови для інтерактивного спілкування, що нині є найважливішою складовою частиною освітнього процесу. Використовуючи мультимедійні технології, викладач може подати інформацію в абсолютно новій та ефективній формі, зробити її більш повною, цікавою та наближеною до тематики спілкування, що вивчається. Водночас мультимедійні технології дозволяють робити яскраві та більш цікаві вправи на говоріння.

Вивчення досвіду діяльності сучасних лінгводидактів і наш власний засвідчує, що за допомогою відеоматеріалів навчання навички говоріння будується на основі комунікативно-

орієнтованого комплексу вправ, його можна розділити на три етапи:

1. *Попередній перегляд* (pre-viewing). На цьому етапі викладач повинен мотивувати студентів подолати можливі труднощі сприйняття тексту й мовний бар'єр, підготувати їх до успішного виконання завдання шляхом питань, що проголошують зміст тексту. Вправи можуть бути спрямовані на засвоєння нової або закріплення раніше засвоєної лексики, пошук певної інформації, порівняльний аналіз країнознавчих реалій: «Поясніть значення словосполучення», «Зіставте слова з їхніми визначеннями» тощо. Залежно від рівня мовної підготовки студентів на цьому етапі можна також запропонувати умовно-мовні або мовні вправи, такі як «Дайте відповідь на питання із запропонованої теми й обговоріть у парах/міні-групах», «Висловіть свою думку (згодні / не згодні)», «Яку інформацію сподіваєтеся одержати з відеосюжету?», «Визначте за назвою фільму його зміст». Переглядом відеоматеріалів можна завершити цикл занять із будь-якої теми або проблеми. Студенти заздалегідь одержують завдання на вивчення конкретного матеріалу, що логічно готує їх до перегляду запропонованих викладачем відео.

2. *Перегляд* (whileviewing). На цьому етапі відбувається з'ясування студентами змісту фільму, активізується їхня мовно-розумова діяльність. Для цього можуть бути використані такі вправи:

- «Мовчазний перегляд» – програти відео без звуку. Студенти і викладач обговорюють, що вони бачать на екрані і як це допомагає їм зрозуміти, що відбувається. Потім вони мають здогадатися, про що дійсно можуть говорити персонажі. У висновку можна перевірити, наскільки вдалими були висловлені припущення.

- Програти звуковий ряд сюжету, вимкнувши зображення. Під час прослуховування сюжету студенти повинні здогадатися, де перебувають герої фільму, що відбувається навколо них, чим вони займаються та інше. Обговоривши вищезгадані питання, викладач може включити відеоряд разом зі звуком, група має можливість перевірити себе.

- Зупинка фільму – «стоп-кадр». Викладач натискає на кнопку паузи й запитує студентів, що може відбутися далі. Студентам необхідно

спрогнозувати подальші події і той мовний матеріал, що може використовуватися в сюжеті.

3. *Післяперегляд* (post-viewing). На цьому етапі реалізується творчий потенціал студентів на основі комунікативної взаємодії. Тут можлива організація круглого столу, рольових ігор, усних міні-презентацій, проєктів, обговорень у формі діалогу із залученням переглянутого матеріалу й особистого досвіду студентів. Можна запропонувати завдання, такі як «Розкажіть сюжет відеоролика», «Складіть перелік питань за сюжетом» тощо.

Всі перераховані вище етапи заняття та вправи з використанням відеоматеріалів в основному націлені на розвиток навички говоріння в англійській мові, кінцевою метою якого є досягнення комунікативної компетентності. У цьому разі студентам дається можливість вивчати мову в контексті й розуміти його використання у відповідних реальних життєвих ситуаціях. Вони можуть коментувати, обговорювати, інтерпретувати, грати в рольові ігри, міркувати тощо. Як показує практика, використання відеоматеріалів на заняттях з англійської мови є дуже цікавим засобом, що також підвищує мотивацію у студентів.

Водночас досвід викладання англійської/іноземної мови у закладах вищої освіти України переконує, що в цьому процесі основною проблемою є пошук та розроблення ефективної системи організації навчання, яка базується на індивідуалізації механізмів особистісного розвитку. Для забезпечення належного рівня знань, умінь та навичок з основ інформаційних технологій необхідно внести зміни у методику та організацію освітнього процесу, форми проведення занять та зміст навчання. Застосування інформаційно-технологічних інновацій (мультимедійний формат, гіпертекст, віртуальна реальність, Інтернет-технології) в педагогічній теорії та практиці дозволяють реалізувати індивідуально орієнтований підхід до навчання іноземних мов у системі вищої освіти.

Методичним змістом сучасного заняття з іноземної мови має бути комунікативність. Адже у процесі навчання за комунікативним методом студенти набувають комунікативної компетентності – здатності користуватися мовою залежно від конкретної ситуації. Вони навчаються комунікації у процесі самої комунікації. Відповідно

всі вправи та завдання повинні бути комунікативно виправданими дефіцитом інформації, вибором та реакцією (information gap, choice, feedback). Найважливішою характеристикою комунікативного підходу є використання автентичних матеріалів, тобто таких, які реально використовуються носіями мови. Мовленнєва взаємодія студентів проходить за участю викладача в найрізноманітніших формах: парах, триадах, невеликих групах, з усією групою. Із самого початку студенти опановують усі чотири види діяльності у понадфразовому і текстовому рівнях за обмеженого використання рідної мови.

Серед основних видів роботи, які сприяють навчанню та розвитку мовлення, можна назвати такі:

Дискусія. Після опрацювання мовного та ситуативного матеріалу можна запропонувати дискусію, метою якої може бути: дійти висновку, висловити думку щодо певної події, знайти рішення певної суперечливої проблеми. Наприклад, “People learn best when they read vs. People learn best when they travel”. Перед початком дискусії викладач: а) має визначити її мету, щоб не перетворювати дискусію на сперечання студентів щодо неважливих деталей; б) поділити всіх учасників на групи (за їх бажанням або на свій розсуд); в) визначити час для підготовки та виступу кожної групи; г) зазначити умови для визначення переможців. Студенти мають ставити питання, пояснювати думки, висловлювати підтримку, незгоду з певною думкою тощо.

Рольова гра. Студентам пропонується певна ситуація та соціальні ролі в ній. Наприклад: “You are David, you go to the doctor and tell him what happened last night, and...” Такий вид роботи має певні переваги: мотивує студентів, тому що це – розвага, підвищує самовпевненість студентів, оскільки у грі кожен виконує роль, тож не ототожнюється із персонажем.

Відтворення недостатньої інформації. Приклад роботи в парах. Кожен має часткову інформацію, і, працюючи в парі, студенти мають відтворити повну картину та знайти рішення проблеми. Така діяльність ефективна в сенсі надання кожному можливості і необхідності розмовляти.

Завершення розповіді. Приємна діяльність для всієї групи. Наприклад, викладач починає історію і зупиняє через 4–5 речень. Кожен сту-

дент продовжує історію, маючи змогу додавати персонажі, події тощо (кількість речень кожного автора визначається заздалегідь).

Доповідь. Студенти отримують завдання опанувати інформацію (з певного джерела чи за певною проблематикою) самостійно і підготувати доповідь для групи. Після презентації інформації в аудиторії доповідач може поставити декілька запитань присутнім із приводу почутого; кожен із слухачів може поставити запитання до доповідача чи доповнити інформацію за темою.

Розповідь за малюнком (малюнками). Студенти можуть бути поділені на групи, кожна отримує свій малюнок. Спочатку малюнок обговорюється всередині групи. Потім один студент із кожної групи представляє остаточну історію. Варіантом такої роботи може бути завдання знайти розбіжності у схожих малюнках. Така діяльність розвиває творчі здібності, уяву та мовні навички студентів.

Досвід роботи викладачів вищої школи засвідчує, що навчання мовлення – дуже важлива частина вивчення іноземної мови. Вміння вільно спілкуватись іноземною мовою – запорука успіху не тільки в навчанні, а й у подальшому житті. Також викладачі іноземної мови мають приділяти увагу навчанню студентів іноземного мовлення. Запропоновані види роботи та практичні поради в їх організації зроблять студентів активнішими, а процес навчання – цікавішим та ефективнішим.

Висновки. Таким чином, можна зробити висновок, що залучення сучасних педагогіч-

них технологій, які ґрунтуються на творчому підході, у процес вивчення іноземної мови значно розширює та урізноманітнює програму навчання у вищій школі, надає доступ до різноманітних матеріалів, поглиблює мотивацію студентів до навчання, допомагає по-новому розкрити потенціал і сприяє динамічному розвитку та самовдосконаленню навчально-комунікативного процесу.

Як показує практика викладання, у навчанні іноземної мови доцільно створювати реальні та уявні ситуації за допомогою різних прийомів, які допоможуть кожному студенту опанувати певні знання та навички. При цьому здобувач вищої освіти повинен одержувати наочне уявлення про традиції, культуру, життя та реалії мови, яку вивчають. У сучасній методиці викладання іноземних мов для досягнення цих цілей використовуються такі інформаційно-комунікативні технології, як інтернет, відео- та аудіоматеріали. Вказані технології дозволяють розширити межі заняття, роблять його цікавим і насиченим, що, безсумнівно, підвищує мотивацію у майбутніх викладачів-філологів до вивчення іноземної мови.

Головними напрямками у розвитку та використанні педагогічних інноваційних технологій є: розроблення інтенсивних методів навчання, навчальних курсів і програм та системи модульного навчання; науково-методичне забезпечення освітнього процесу; комплексні діагностичні методики, тести з професійної орієнтації, методики соціально-психологічної оцінки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання. URL: <https://www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages> (дата звернення: 27.10.2021).
2. П'ятакова Г.П. Тенденції дидактичної підготовки магістрів-філологів в університетах країн Вишеградської групи: монографія. Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2020. 496 с.

REFERENCES

1. *Zahalnoievropeiski rekomendatsii z movnoi osvity: vyvchennia, vykladannia, otsiniuvannia* [Pan-European recommendations for language education: study, teaching, assessment]. (2021). Retrieved from <https://www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages> [in Ukrainian].
2. Piatakova, H. (2020). *Tendentsii dydaktychnoi pidhotovky mahistriv-filolohiv v universytetakh krain Vyshehradskoi hrupy*: monographia [Tendencies of didactic training of masters-philologists in universities of the Vyshegrad group countries: monograph]. Lviv: Vydavnychi tsentr LNU imeni Ivana Franka [in Ukrainian].

I. S. RUSNAK

*Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Head of the Department of Foreign Languages,
Khmelnitsky Humanitarian and Pedagogical Academy,
Chernivtsi, Ukraine
E-mail: ivan_rusnak49@ukr.net
<http://orcid.org/0000-0003-0379-7177>*

M. S. VASYLYK

*Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Foreign Languages,
Vasyl Stefanyk Precarpathian National University,
Ivano-Frankivsk, Ukraine
E-mail: vasilikmarina6@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0002-0515-9251>*

**TECHNOLOGICAL APPROACH IN FOREIGN LANGUAGE EDUCATION
OF FUTURE MASTERS OF PHILOLOGICAL SPECIALTIES**

The article justifies the expediency of using a technological approach in teaching English to masters of philological specialties in higher education institutions of Ukraine. It is stated that their training is carried out according to two levels of higher education – bachelor (first) and master (second) in the conditions of modernization of education, making changes in its structure and content, improving existing programs, preparing new courses, using modern mechanisms to determine the quality of education in the context of integration in the European educational space.

The formation of special professional competencies provides the study of normative disciplines («Practical course of foreign (English) language», «Business English», «Methods of teaching a foreign language in secondary and higher school», «The second foreign language», etc.) and disciplines of students' free choice «Theory and History of Linguistics», «Fundamentals of Germanistics» etc.

It has been that the most effective technological approaches in teaching English include the use of information and telecommunication technologies, work with educational computer programs, distance learning of foreign languages, creating presentations in the software environment Open Office Impress, Microsoft Power Point, the use of World Wide Web.

The algorithm of using a communicatively oriented complex of multimedia technologies in teaching speaking skills has been highlighted. It has been found that the main types of work that contribute to learning English and speech development include: discussion, role play, reproduction of insufficient information, completion of the story, report, story by picture (pictures).

It was found that the modern teacher in the educational process is the organizer of independent, active, cognitive activities of students, their consultant and assistant in learning a foreign language. Modern technologies allow to expand the boundaries of the lesson, make it interesting and rich, which undoubtedly increases the motivation of future teachers of philology to learn a foreign language.

Key words: technological approach, pedagogical technologies, English language teaching, masters of philological disciplines, educational process, information and communication technologies, professional training.